

Czwartek, 8 października 2020 r.

P9_TA(2020)0266

Dalszy rozwój unii rynków kapitałowych: poprawa dostępu do finansowania z rynków kapitałowych, w szczególności dla MŚP, oraz zwiększenie możliwości udziału inwestorów detalicznych**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2020 r. w sprawie dalszego rozwoju unii rynków kapitałowych: poprawa dostępu do finansowania z rynków kapitałowych, w szczególności dla MŚP, oraz zwiększenie możliwości udziału inwestorów detalicznych (2020/2036(INI))**

(2021/C 395/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Grupy Wysokiego Szczebla ds. Następnego Etapu Unii Rynków Kapitałowych z października 2019 r.,
  - uwzględniając sprawozdanie Forum Wysokiego Szczebla ds. Unii Rynków Kapitałowych z dnia 10 czerwca 2020 r.,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 marca 2020 r. zatytułowany „Strategia MŚP na rzecz zrównoważonej i cyfrowej Europy” (COM(2020)0103),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 lipca 2020 r. pt. „Przygotowanie na zmiany. Komunikat o gotowości na zmiany po zakończeniu okresu przejściowego między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem” (COM(2020)0324),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2018 r. zatytułowany „Plan działania w zakresie technologii finansowej: w kierunku bardziej konkurencyjnego i innowacyjnego europejskiego sektora finansowego” (COM(2018)0109),
  - uwzględniając pakiet na rzecz naprawy rynków kapitałowych zaproponowany przez Komisję w dniu 24 lipca 2020 r.,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie tworzenia unii rynków kapitałowych⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2016 r. w sprawie bilansu obecnej sytuacji i przyszłych wyzwań związanych z regulacją usług finansowych w UE: wpływ unijnych ram dotyczących regulacji finansowych i unii rynków kapitałowych oraz dalsze działania na rzecz ich usprawnienia⁽²⁾,
  - uwzględniając wyniki przeprowadzanego regularnie badania ankietowego EBC na temat dostępu przedsiębiorstw do finansowania (SAFE),
  - uwzględniając prognozę gospodarczą Komisji z lata 2020 r.,
  - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0155/2020),
- A. mając na uwadze, że wszystkie działania podejmowane w celu utworzenia unii rynków kapitałowych powinny być przede wszystkim ukierunkowane na zaoferowanie przedsiębiorstwom i obywatelom większego zakresu atrakcyjniejszych, stabilnych i zrównoważonych możliwości finansowania, przy zagwarantowaniu stabilności ekonomicznej, zminimalizowaniu ryzyka finansowego i odpowiedniej ochrony interesów inwestorów detalicznych, emerytów i konsumentów, aby zachęcać do udziału w finansowaniu i zamieniać oszczędzających w inwestorów; mając na uwadze, że finansowanie kapitałowe na rzecz MŚP, przedsiębiorców i gospodarki społecznej staje się jeszcze ważniejsze w kontekście odbudowy UE po pandemii COVID-19;
- B. mając na uwadze, że rynek wewnętrzny UE cechuje otwarta konkurencja, ramy regulacyjne, korzystanie z międzynarodowych norm i współpraca w zakresie nadzoru; strategia unii rynków kapitałowych powinna zatem opierać się na tych samych zasadach;

⁽¹⁾ Dz.U. C 265 z 11.8.2017, s. 76.⁽²⁾ Dz.U. C 11 z 12.1.2018, s. 24.

Czwartek, 8 października 2020 r.

- C. mając na uwadze, że poziom finansowania niezbędny do odbudowy gospodarki UE stwarza pilną potrzebę mądrego i zrównoważonego inwestowania z myślą o przyszłych pokoleniach; mając na uwadze, że unia rynków kapitałowych powinna w zasadniczy sposób przyczynić się do przejścia na zrównoważoną, konkurencyjną i odporną gospodarkę, uzupełniającą inwestycje publiczne, zgodnie z unijnym Zielonym Ładem; mając na uwadze, że obecnie opracowywane są ramy ułatwiające zrównoważone inwestycje; mając na uwadze, że ramy te stanowią integralną część działań UE związanych z unią rynków kapitałowych, które mają na celu połączenie finansów z potrzebami gospodarki i unijną agendą zrównoważonego rozwoju;
- D. mając na uwadze, że unijne rynki kapitałowe mogą najlepiej służyć gospodarce i bardzo potrzebnemu ożywieniu gospodarczemu, gdy są przejrzyste, konkurencyjne, odporne, rozliczane centralnie i wspierane przez sprawiedliwe regulacje;
- E. mając na uwadze, że niektórzy inwestorzy mają wyższą tolerancję ryzyka niż inni i nie wszystkie przedsiębiorstwa są w stanie uzyskać dostęp do finansowania na rynku kapitałowym oraz czerpać z niego korzyści;
- F. mając na uwadze, że stworzenie bezpiecznych aktywów strefy euro ma kluczowe znaczenie dla integracji finansowej i rozwoju unii rynków kapitałowych; mając na uwadze, że bezpieczne aktywa w UE są niezbędne do stworzenia zintegrowanego, głębokiego i płynnego europejskiego rynku obligacji jako centralnego elementu unii rynków kapitałowych, który mógłby służyć w strefie euro jako ramy referencyjne wyceny obligacji, akcji i innych aktywów oraz również jako zabezpieczenie w całej strefie euro;
- G. mając na uwadze, że większość działań podjętych do tej pory w celu realizacji unii rynków kapitałowych zmierza we właściwym kierunku, mimo że nie osiągnięto wielu celów, a znaczenie kredytów bankowych w porównaniu z akcjami faktycznie wzrosło w ostatnich latach; mając na uwadze, że pozostaje do zrobienia, jeśli chodzi o konwergencję, precyzję, skuteczność i uproszczenie przyjętych środków; mając na uwadze, że ambitna wizja projektu unii rynków kapitałowych ma zasadnicze znaczenie dla przewidywania wrażliwych kwestii krajowych i nadania impulsu dokończeniu budowy unii rynków kapitałowych w celu uczynienia UE atrakcyjnym rynkiem dla zagranicznych inwestycji kapitałowych i zwiększenia jej konkurencyjności na rynkach światowych;
- H. mając na uwadze, że rozwojowi unii rynków kapitałowych towarzyszy pogłębianie unii gospodarczej i walutowej, a w szczególności ukończenie procesu tworzenia unii bankowej; mając na uwadze, że w rezolucji z dnia 19 czerwca 2020 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdanie roczne za 2019 r. ⁽³⁾ Parlament wnosi o urzeczywistnienie unii bankowej poprzez utworzenie w pełni funkcjonalnego europejskiego systemu gwarantowania depozytów; mając na uwadze, że unia bankowa pozostanie niekompletna dopóty, dopóki nie będzie miała ochrony w postaci jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; wzywa ponadto do rozważenia potrzeby stworzenia mechanizmu stabilizacji fiskalnej dla całej strefy euro; mając na uwadze, że unia rynków kapitałowych musi zostać uzupełniona działaniami na rzecz stabilizacji cyklu koniunkturalnego w celu zapewnienia równego dostępu do finansowania i możliwości inwestycyjnych w całej UE;
- I. mając na uwadze, że przepisy finansowe, w szczególności dotyczące bankowości i audytu, zostały ostatnio zmienione w odpowiedzi na COVID-19; mając na uwadze, że finansowanie z rynków kapitałowych jest potrzebne, aby zwiększyć ogólne możliwości finansowania i zmniejszyć zależność od kredytów bankowych w UE; mając na uwadze, że dobrze skapitalizowany sektor bankowy będzie nadal odgrywał istotną rolę w finansowaniu przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP;
- J. mając na uwadze, że brak scentralizowanego mechanizmu z łatwo dostępnymi, wiarygodnymi, zrozumiałymi i porównywalnymi informacjami publicznymi jest jednym ze źródeł trudności w znajdowaniu inwestorów przez przedsiębiorstwa; mając na uwadze, że inwestorzy napotykają trudności w ocenie nowo powstałych i małych przedsiębiorstw, które mają krótką historię działalności, co utrudnia innowacyjnym rozwiązaniom wejście na rynek, w szczególności w przypadku młodych przedsiębiorców;
- K. mając na uwadze, że z doświadczeń związanych z wielką recesją wyłonił się konsensus, że struktura instytucjonalna strefy euro wymaga reformy, aby zwiększyć jej zdolność do radzenia sobie z dużymi wstrząsami gospodarczymi; mając na uwadze, że w tym względzie literatura ekonomiczna zazwyczaj wskazuje, iż większa amortyzacja wstrząsów w Stanach Zjednoczonych wynika głównie z bardziej efektywnego udziału sektora prywatnego w podziale ryzyka za pośrednictwem rynków kredytowych i kapitałowych;

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0165.

Czwartek, 8 października 2020 r.

- L. mając na uwadze, że MŚP stanowiły 99,8 % wszystkich przedsiębiorstw w niefinansowym sektorze gospodarki UE-28, generując 56,4 % wartości dodanej i zapewniając 66,6 % zatrudnienia w tym sektorze; mając na uwadze, że mikro MŚP stanowiły 93 % sektora, małe MŚP 5,9 %, a średnie MŚP tylko 0,9 % ⁽⁴⁾;
- M. mając na uwadze, że kryzys społeczny i gospodarczy związany z COVID-19 i wprowadzone środki izolacji będą miały szczególnie negatywny wpływ na MŚP i mogą się również negatywnie odbić na oszczędzających detalicznych; mając na uwadze, że odpowiedź UE na COVID-19 w ramach planu odbudowy dla Europy powinna zapewnić duży zastrzyk kapitału oraz zachęty promujące finansowanie rynkowe i zmniejszające zależność od kredytów bankowych, aby zwiększyć dostęp europejskich przedsiębiorstw do finansowania i zbudować odporną gospodarkę UE w celu ochrony miejsc pracy i potencjału produkcyjnego państw członkowskich;
- N. mając na uwadze, że skomplikowany charakter skandalu związanego z niemieckim dostawcą usług płatniczych Wirecard, spółką DAX30, która złożyła wniosek o upadłość 24 czerwca 2020 r., co ujawniło braki w europejskich ramach regulacyjnych, wymaga dokładnej oceny, aby ustalić, dlaczego nieuczciwe zachowanie na ogromną skalę tak długo pozostawało niezauważone; mając na uwadze, że ten ostatni skandal ponownie uwidocznił pilną konieczność dostosowania się do europejskiej struktury nadzoru w zakresie sprawozdawczości finansowej, innowacji finansowych, płatności i powiązanych dziedzin, w tym audytu i przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz zwalczania finansowania terroryzmu;
- O. mając na uwadze, że unia rynków kapitałowych powinna zmobilizować popyt detaliczny; mając na uwadze, że aby osiągnąć taki cel, konieczna jest zmiana kultury inwestowania ze strony inwestorów detalicznych; mając na uwadze, że taka zmiana nastąpi tylko wówczas, gdy inwestorzy detaliczni nabiorą przekonania, że inwestowanie na rynkach kapitałowych jest pożądane, a jednocześnie wiąże się z akceptowalnym i jasno zdefiniowanym ryzykiem; mając na uwadze, że Komisja powinna zbadać dalsze możliwości przekazywania informacji na temat korzyści płynących z projektu unii rynków kapitałowych, na przykład przez zmianę nazwy, by odzwierciedlić bezpośredni związek między oszczędnościami obywateli UE a inwestycjami we wzrost gospodarczy i odbudowę gospodarki po pandemii COVID-19, jak sugerowała Grupa Wysokiego Szczebla ds. Następnego Etapu Unii Rynków Kapitałowych;
- P. mając na uwadze, że zgodnie z ostatnimi sprawozdaniami i ankietami dotyczącymi konsumentów ⁽⁵⁾ większość europejskich inwestorów detalicznych skłania się ku zrównoważonemu rozwojowi i przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych chcą oni uwzględniać czynniki i ryzyko środowiskowe, społeczne lub związane z zarządzaniem, ale rzadko oferuje się im kompatybilne produkty;
- Q. mając na uwadze, że zmiany rynkowe spowodowane pandemią COVID-19 można uznać za przeprowadzony w warunkach rzeczywistych „test warunków skrajnych” odporności całego ekosystemu finansowego i powinny być uzupełnione szczegółową oceną korzyści wynikających z istniejących unijnych przepisów dotyczących stabilności i nadzoru finansowego oraz stwierdzonych w nich braków;
- R. mając na uwadze, że wyjście Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej wiąże się ze strukturalnymi zmianami w systemie finansowym UE; mając na uwadze, że rynki kapitałowe UE po brexicie będą miały charakter policentryczny i będą narażone na większe ryzyko fragmentacji w UE; podkreśla znaczenie promowania strategii politycznych i środków, w tym solidnego podejścia do dostępu państw trzecich do rynku UE oraz dynamicznego systemu monitorowania systemów równoważności, które zapewniają odporność, łączność i konkurencyjność rynków finansowych UE, a także ich stabilność i równe warunki działania; mając na uwadze, że równoważność można stwierdzić wyłącznie w przypadku, gdy system i normy regulacyjne i nadzorcze danego państwa trzeciego zostaną uznane za spełniające odpowiednie wymogi ustanowione w prawie UE, aby zagwarantować równe warunki działania;
- S. mając na uwadze, że technologia finansowa może sprostać niektórym potrzebom MŚP i inwestorów detalicznych, umożliwiając zdecentralizowane sposoby działania i zapewniając poprawę wydajności;

Finansowanie działalności gospodarczej

1. odnotowuje komunikat Komisji z 24 września 2020 r. zatytułowany „Unia rynków kapitałowych dla ludzi i przedsiębiorstw – nowy plan działania” (COM(2020)0590); nalega na konieczność finalizacji unii rynków kapitałowych, aby przyczynić się do ożywienia gospodarczego i społecznego po pandemii COVID-19; zwraca się do Komisji o większe zaangażowanie na rzecz osiągnięcia rzeczywistych postępów w kwestiach takich jak nadzór, opodatkowanie i prawo upadłościowe, które nadal stanowią główne przeszkody dla prawdziwej integracji rynków kapitałowych UE;

⁽⁴⁾ Sprawozdanie roczne Komisji Europejskiej w sprawie europejskich MŚP 2018/2019.

⁽⁵⁾ Zob. na przykład: <https://2degrees-investing.org/wp-content/uploads/2020/03/A-Large-Majority-of-Retail-Clients-Want-to-Invest-Sustainably.pdf>

Czwartek, 8 października 2020 r.

2. wzywa do usunięcia, w miarę możliwości, barier i biurokracji, w tym do uproszczenia i bardziej proporcjonalnego stosowania prawodawstwa, jeśli jest to odpowiednie i sprzyjające stabilności finansowej, aby zdywersyfikować źródła finansowania dla przedsiębiorstw europejskich, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP, w tym przedsiębiorstw typu start-up i spółek o średniej kapitalizacji, w celu wspierania zdolności tych przedsiębiorstw do uzyskiwania dostępu do rynków kapitałowych oraz do bardziej zróżnicowanych, długoterminowych i bardziej konkurencyjnych możliwości inwestycyjnych dla inwestorów detalicznych i dużych; podkreśla potrzebę ograniczenia istniejącego preferencyjnego traktowania zadłużenia w systemie opodatkowania; zwraca uwagę, że obecna sytuacja sprawia, iż europejskie przedsiębiorstwa, a w szczególności MŚP, są mniej stabilne i podatne na zagrożenia; apeluje o wprowadzenie „testu MŚP” do oceny oddziaływania każdej inicjatywy dotyczącej unii rynków kapitałowych;
3. uważa, że środki niezbędne do zapewnienia, by MŚP, w tym przedsiębiorstwa typu start-up i spółki o średniej kapitalizacji, mogły dotrzeć do rynków finansowych, obejmują ułatwienie badań inwestycyjnych, ujednoczenie definicji MŚP w całym odnośnym prawodawstwie UE oraz złagodzenie wymogów dotyczących emisji; wzywa państwa członkowskie do ponownego zrównoważenia preferencyjnego traktowania zadłużenia w systemie opodatkowania; popiera przegląd systemu dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID II) w celu wprowadzenia zachęt do badań inwestycyjnych MŚP;
4. wzywa Komisję do przygotowania wniosku ustawodawczego w sprawie „europejskich zabezpieczonych skryptów dłużnych” jako nowego instrumentu podwójnego regresu dla banków, który mógłby ułatwić MŚP dostęp do finansowania w całej UE; przypomina, że europejskie zabezpieczone skrypty dłużne mogłyby być ukierunkowane na konkretne cele, takie jak wspieranie MŚP w przechodzeniu na bardziej zrównoważoną gospodarkę i w kierowaniu finansowania na gospodarkę realną;
5. wzywa Komisję do wzmocnienia obowiązku przekazywania przez banki informacji zwrotnych w razie odrzucenia wniosków kredytowych MŚP, ponieważ pełniejsze informacje zwrotne mogą dać MŚP, których wnioski odrzucono, możliwość dostosowania podejścia biznesowego i uczenia się;
6. wzywa do dalszej integracji i ulepszania europejskich rynków kapitałowych, aby uczynić je jak najbardziej atrakcyjnymi, konkurencyjnymi i odpornymi, zwłaszcza w kontekście wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE;
7. podkreśla fundamentalne znaczenie zwiększenia zdolności strefy euro do absorpcji ryzyka;
8. podkreśla, że kraje strefy euro mogą zwiększyć swoją wewnętrzną zdolność do radzenia sobie ze wstrząsami makroekonomicznymi, w szczególności przez skuteczne zmniejszanie podatności na zagrożenia ich gospodarek, sektorów bankowych i finansów publicznych; uważa ponadto, że należy zwiększyć odporność gospodarczą, przeprowadzając reformy strukturalne, które wspierają potencjalny wzrost gospodarczy i zwiększają elastyczność;
9. podkreśla, że wydajne i zintegrowane rynki finansowe są podstawowym warunkiem wstępnym skutecznego podziału ryzyka prywatnego w strefie euro; uważa, że prawdziwa unia rynków kapitałowych mogłaby znacznie pomóc w dywersyfikacji i ograniczaniu ryzyka;
10. zwraca uwagę na malejące rynki pierwszych ofert publicznych (IPO) w UE, co odzwierciedla ich ograniczoną atrakcyjność, zwłaszcza dla mniejszych przedsiębiorstw; podkreśla w związku z tym, że MŚP borykają się z nieproporcjonalnymi obciążeniami administracyjnymi i kosztami spełnienia wymogów dotyczących notowania spółek na giełdzie; jest zdania, że należy zwiększyć wydajność i stabilność rynków finansowych oraz ułatwić notowanie spółek na giełdzie; zachęca do utworzenia dużego paneuropejskiego funduszu prywatnego, funduszu IPO, w celu wspierania finansowania MŚP; stwierdza, że należy zapewnić MŚP atrakcyjne warunki w okresie poprzedzającym datę IPO i następującym po dacie IPO;
11. z zadowoleniem przyjmuje pomysł Forum Wysokiego Szczebla utworzenia wspólnego europejskiego punktu dostępu do danych w celu gromadzenia informacji o przedsiębiorstwach w UE przez połączenie istniejących krajowych i unijnych rejestrów oraz baz danych przedsiębiorstw, co ma być sposobem wspierania przedsiębiorstw, w szczególności w mniejszych państwach członkowskich, aby przyciągnąć inwestorów; podkreśla, że przedsiębiorstwa powinny mieć możliwość kontrolowania dostępności swoich danych we wspólnym europejskim punkcie dostępu; wzywa Komisję do przedłożenia wniosku ustawodawczego w sprawie wspólnego europejskiego punktu dostępu do informacji finansowych i niefinansowych dotyczących spółek z UE notowanych i nienotowanych na giełdzie, przy zapewnieniu w stosownych przypadkach poszanowania zasady proporcjonalności; wzywa Komisję do ujednoczenia wymogów przejrzystości wynikających z dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej z wymogami rozporządzenia w sprawie systematyki i rozporządzenia w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych;

Czwartek, 8 października 2020 r.

12. wzywa do rozważenia, czy traktowanie udziałów mniejszościowych jednostek zależnych w ramach rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych może zniechęcać do wejścia na giełdę, mając na uwadze obawy związane ze stabilnością finansową oraz wszelką wartość dodaną finansowania dla gospodarki realnej;

13. wzywa do przyspieszenia rozwoju unijnego rynku kapitału wysokiego ryzyka i niepublicznego rynku akcji w oparciu o wspólne i przejrzyste ramy regulujące europejskie fundusze venture capital (EuVECA) ⁽⁶⁾ przez zwiększenie dostępności finansowania dla inwestycji z udziałem kapitału wysokiego ryzyka i rozwój większych funduszy venture capital na potrzeby inwestycji na wczesnym i późnym etapie, programy bodźców podatkowych dla inwestycji z udziałem kapitału wysokiego ryzyka i aniołów biznesu oraz aktywne rynki IPO dla przedsiębiorstw korzystających z tego kapitału; podkreśla, że te programy bodźców podatkowych należy zaprojektować tak, by były ekonomicznie i społecznie opłacalne i odpowiedzialne oraz podlegały systematycznemu monitorowaniu i ocenie;

14. zwraca uwagę na konieczność zwiększenia przejrzystości i zmniejszenia rozdrobnienia na europejskich rynkach kapitału wysokiego ryzyka; podkreśla potrzebę wzmocnienia europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (ELTIF), EuVECA i europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (EuSEF) w celu opracowania ogólnoeuropejskich instrumentów inwestycyjnych na niepublicznym rynku kapitałowym; popiera przegląd rozporządzenia (UE) 2015/760 w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych ⁽⁷⁾, w tym analizę powiązanych kalibracji ostrożnościowych w ramach regulacyjnych dotyczących bankowości i ubezpieczeń, przy jednoczesnej ochronie stabilności finansowej, jako sposób umożliwiający inwestorom detalicznym angażowanie się w długoterminowe finansowanie spółek nienotowanych na giełdzie, projektów infrastrukturalnych i zrównoważonych inwestycji, aby w pełni wykorzystać potencjał ELTIF;

15. wzywa do podjęcia działań w celu rewitalizacji rynków sekurytyzacji w Europie przez uczynienie ich atrakcyjnymi dla emitentów i inwestorów; zwraca się do Europejskich Urzędów Nadzoru i Komisji o sfinalizowanie wszystkich regulacyjnych standardów technicznych; wzywa do uproszczenia i ujednoczenia wymogów regulacyjnych dotyczących ujawniania informacji, prostych, przejrzystych i standardowych kryteriów, weryfikacji tych kryteriów oraz zapewnienia prostych i uwzględniających ryzyko parametrów oceny przeniesienia znaczącej części ryzyka;

16. odnotowuje propozycje w sprawie sekurytyzacji przedstawione w dniu 24 lipca 2020 r. w ramach pakietu na rzecz naprawy rynków kapitałowych; zwraca się do Komisji o dokonanie oceny, w jaki sposób ukierunkowane zmiany w rozporządzeniu w sprawie sekurytyzacji mogłyby uwolnić zdolność finansowania, aby uniknąć ograniczenia europejskich pożyczek bankowych, a jednocześnie rozwiązać problemy związane ze stabilnością finansową, biorąc pod uwagę, że charakter niektórych syntetycznych sekurytyzacji może stwarzać szczególne ryzyko ostrożnościowe i systemowe; uważa, że taka ukierunkowana ocena mogłaby obejmować uzgodnienie traktowania gotówkowych i bilansowych sekurytyzacji syntetycznych oraz kapitału regulacyjnego i płynności z traktowaniem obligacji zabezpieczonych i pożyczek, a także przegląd wymogów dotyczących ujawniania informacji i należytej staranności w odniesieniu do sekurytyzacji przez stronę trzecią, obligacji zabezpieczonych oraz prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji (sekurytyzacji STS);

17. wzywa Komisję, by oceniła wpływ potencjalnych ukierunkowanych środków na stabilność finansową, dostosowując i upraszczając przepisy dotyczące rynku papierów wartościowych, aby ułatwić szybkie ożywienie gospodarcze po kryzysie związanym z COVID-19, ułatwić inwestycje w gospodarkę realną, w szczególności w MŚP, oraz umożliwić wejście na rynki nowym podmiotom i nowym produktom, zachowując ochronę konsumentów i integralność rynku, a jednocześnie zachęcając do transgranicznych inwestycji kapitałowych i handlu; ponadto wzywa Komisję do oceny, czy konieczny jest przegląd rozporządzenia w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFIR), w tym obowiązku obrotu akcjami (STO) i obowiązku obrotu instrumentami pochodnymi (DTO), w celu wykluczenia potencjalnych nieporozumień, które mogą wpłynąć na zdolność przedsiębiorstw UE do pozyskiwania kapitału obecnie, zwłaszcza biorąc pod uwagę zbliżający się koniec okresu przejściowego uzgodnionego między UE a Zjednoczonym Królestwem;

18. wyraża ubolewanie z powodu niedostatecznego rozwoju rynku finansowania społecznościowego w UE w porównaniu z innymi głównymi gałęziami gospodarki; z zadowoleniem przyjmuje nowy jednolity zestaw kryteriów dotyczących ogólnounijnych przepisów uzgodniony w grudniu 2019 r. (2018/0048(COD)), aby pomóc w rozwiązaniu tej sytuacji i wesprzeć transgraniczne finansowanie przedsiębiorstw; zwraca się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) i Komisji o ścisłe monitorowanie wdrażania nowych przepisów w celu reagowania i proponowania zmian w przypadku braku znaczącej poprawy w obszarze finansowania społecznościowego jako alternatywy finansowania MSP; wzywa Komisję i państwa członkowskie do aktywnego informowania MŚP o dostępnych alternatywnych instrumentach finansowania;

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy venture capital (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 98.

Czwartek, 8 października 2020 r.

19. wzywa Komisję do zbadania inicjatyw zachęcających do akcjonariatu pracowniczego, aby promować bezpośrednie zaangażowanie oszczędzających detalicznych w finansowanie gospodarki, a także jako narzędzia zwiększenia ładu korporacyjnego i rozwoju kultury inwestowania kapitału własnego;

20. wzywa Komisję do promowania bezpośredniego zaangażowania oszczędzających detalicznych w finansowanie gospodarki, biorąc pod uwagę możliwość zwrotu z inwestycji dla inwestorów detalicznych;

21. zachęca Komisję do przeprowadzenia przeglądu systemu rygorystycznych warunków rozrachunku na podstawie rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w związku z kryzysem spowodowanym przez COVID-19 i w związku z brexitem;

Promowanie długoterminowych i transgranicznych inwestycji oraz produktów finansowych

22. wzywa państwa członkowskie do zmiany krajowych ram podatkowych w celu zmniejszenia przeszkód podatkowych dla inwestycji transgranicznych, w tym procedur transgranicznego zwrotu inwestorom (łącznie z inwestorami detalicznymi) podatku u źródła od dywidend, w przypadku gdy grozi im podwójne opodatkowanie; uważa, że takie zwroty powinny być rozliczane w sposób przejrzysty na paneuropejskiej platformie cyfrowej i powinny umożliwiać inwestorom określanie zwrotów z ich inwestycji w czasie rzeczywistym; wzywa państwa członkowskie do ścisłej współpracy z OECD i jej projektem w zakresie ulg podatkowych i poprawy przestrzegania przepisów (TRACE), do przywrócenia równowagi w zakresie preferencyjnego traktowania zadłużenia w systemie opodatkowania, co niekorzystnie wpływa na finansowanie innowacji poprzez inwestycje prywatne, a także do zachęcania do korzystania z długoterminowych możliwości inwestycyjnych dla inwestorów, aby pomóc obywatelom UE w uzyskaniu lepszych zwrotów z długoterminowych oszczędności;

23. jest zdania, że jednostronna zmiana krajowych ram podatkowych w UE w celu zmniejszenia przeszkód podatkowych dla inwestycji transgranicznych spowoduje dalsze utrwalenie mozaiki przepisów podatkowych, których przedsiębiorstwa muszą przestrzegać podczas prowadzenia działalności transgranicznej, co pociągnie za sobą liczne koszty i stworzy dalsze możliwości unikania opodatkowania; ponawia apel do państw członkowskich o wyrażenie zgody na jednoczesne przyjęcie wniosków dotyczących wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB), z uwzględnieniem opinii Parlamentu obejmującej już pojęcie wirtualnego stałego zakładu i formuły repartycji; wzywa państwa członkowskie do zbliżenia stanowisk w sprawie CCCTB ze względu na znaczenie tego instrumentu dla stworzenia ram sprzyjających pewności, zapobiegających podwójnemu opodatkowaniu, zmniejszających koszty administracyjne i w rezultacie wpływających na wzrost inwestycji transgranicznych;

24. podkreśla znaczenie zwiększenia pewności prawa w odniesieniu do inwestycji transgranicznych przez zwiększenie skuteczności i efektywności krajowych postępowań upadłościowych oraz dalszej harmonizacji przepisów dotyczących ładu korporacyjnego, w tym wspólnej definicji „akcjonariusza”, aby ułatwić wykonywanie praw akcjonariuszy i współpracę ze spółkami, w której dokonano inwestycji, w całej UE; zwraca uwagę na znaczenie zapewnienia solidnych ram ochrony prawnej dla inwestycji transgranicznych w UE po wygaśnięciu wewnątrzunijnych dwustronnych umów inwestycyjnych; wzywa Komisję do zaproponowania inicjatyw ustawodawczych i/lub, w stosownych przypadkach, wydania zaleceń dla państw członkowskich;

25. podkreśla znaczenie długoterminowych inwestycji kapitałowych uczestników rynków finansowych dla wspierania niezależnych europejskich przedsiębiorstw w Unii, silnych i odpornych sektorów strategicznych, zrównoważonego wzrostu gospodarczego i osiągnięcia dobrobytu z korzyścią dla obywateli UE;

26. podkreśla, że opodatkowanie pozostaje głównym czynnikiem stymulującym światowe przepływy kapitału; podkreśla w związku z tym znaczenie dokładnej oceny wpływu jakiegokolwiek podatku od transakcji finansowych (PTF) na ambicje UE w zakresie tworzenia silnych, atrakcyjnych w skali światowej, odpornych, rozwiniętych i płynnych rynków kapitałowych;

27. podkreśla potrzebę propagowania programów emerytalnych, w szczególności emerytur w drugim i trzecim filarze, ze względu na ogromne zmiany demograficzne zachodzące w Unii; z zadowoleniem przyjmuje ogólnoeuropejski indywidualny produkt emerytalny (OIPE); zauważa, że OIPE stanowi uzupełniający i dobrowolny produkt emerytalny w uzupełnieniu do krajowych publicznych systemów emerytalnych; przypomina, że traktowanie podatkowe będzie zasadniczym czynnikiem uwzględnianym przy korzystaniu z przyszłych OIPE; przywołuje zalecenie Komisji z 26 czerwca 2017 r. zachęcające państwa członkowskie do zapewnienia, by OIPE podlegały takiemu samemu traktowaniu podatkowemu jak krajowe produkty emerytalne, aby stały się alternatywą dla oszczędzających; wzywa do gruntownej, opartej na dowodach oceny rynku OIPE, sprawdzającej również, czy panują na nim równe szanse, przed kolejnym przeglądem legislacyjnym rozporządzenia w sprawie OIPE;

Czwartek, 8 października 2020 r.

28. zachęca państwa członkowskie do promowania kapitałowych systemów emerytalnych jako sposobu na pogłębienie puli kapitału europejskiego dostępnego na inwestycje długoterminowe oraz do poprawy dynamiki rynku i zachęt do inwestowania; uważa, że kapitałowe systemy emerytalne należy odświeżyć i uatrakcyjnić; apeluje o podjęcie działań w celu wyeliminowania przeszkód we współistnieniu publicznych i prywatnych systemów emerytalnych; zachęca inwestorów do udziału w produktach długoterminowych objętych polityką zachęt podatkowych zaprojektowanych, by generować korzyści ekonomiczne i społeczne oraz promować równe warunki działania dla wszystkich dostawców i typów produktów;

29. zachęca Komisję do rozważenia wprowadzenia unijnego systemu „de minimis” lub systemu zwolnień w odniesieniu do dystrybucji wśród klientów profesjonalnych lub półprofesjonalnych w ramach dyrektywy w sprawie przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS);

30. przypomina, że do końca 2020 r. konieczny jest przegląd dyrektywy Wyłącalność II oraz że Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) zapewni Komisji doradztwo techniczne, w tym korzystając z doświadczeń nabytych w związku z pandemią COVID-19, po zasięgnięciu opinii różnych zainteresowanych stron; zwraca się do Komisji i EIOPA o dokonanie, na podstawie ukierunkowanej oceny oddziaływania, oceny potencjalnych korzyści i uzasadnienia ostrożnościowego dostosowania wymogów kapitałowych w odniesieniu do inwestycji w kapitał własny i instrumenty dłużne, w szczególności przez MŚP, w miarę możliwości również za pomocą metody modeli wewnętrznych, w celu dopilnowania, aby wymogi kapitałowe dla ubezpieczycieli i funduszy emerytalnych nie zniechęcały do inwestycji długoterminowych; zachęca do szybkiego wycofania zwolnień krajowych i ograniczenia nadmiernie rygorystycznego wdrażania dyrektywy Wyłącalność II na szczeblu krajowym;

31. podkreśla potrzebę tworzenia i stymulowania dostępności odpowiednich zrównoważonych aktywów; zachęca Komisję do przedstawienia inicjatywy ustawodawczej w sprawie unijnej normy dotyczącej obligacji ekologicznych; wzywa do dalszych dyskusji na temat stworzenia europejskiego bezpiecznego składnika aktywów w oparciu o ocenę wniosku w sprawie papierów wartościowych zabezpieczonych obligacjami skarbowymi (SBBS) i ewentualnych zmian, którą to ocenę ma przeprowadzić Komisja, aby wzmocnić międzynarodową rolę euro, ustabilizować rynki finansowe i umożliwić bankom dywersyfikację ich portfeli;

32. podkreśla, że odpowiednie normy ostrożnościowe zapewniające zdolność do pokrywania strat są kluczowe dla zachowania stabilności finansowej, przy czym należy dążyć do równowagi, aby zapewnić zwiększenie zdolności instytucji finansowych do inwestowania i pożyczania gospodarce realnej oraz wzmocnienie globalnej konkurencyjności UE; wzywa Komisję, aby przy wdrażaniu sfinalizowanych norm pakietu Bazylea III zwróciła należytą uwagę na wagi ryzyka mające zastosowanie do inwestycji banków w instrumenty kapitałowe, zwłaszcza w długoterminowe instrumenty kapitałowe MŚP;

33. podkreśla, że unia rynków kapitałowych powinna być spójna z Europejskim Zielonym Ładem, a w szczególności z planem inwestycyjnym na rzecz zrównoważonej Europy i z unijną systematyką dotyczącą zrównoważonego rozwoju; uważa, że unia rynków kapitałowych powinna mieć na celu ukierunkowywanie inwestycji na projekty przyjazne dla środowiska i konkurencyjne, przyczyniając się tym samym do agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju UE;

Architektura rynku

34. podkreśla potrzebę skutecznej i wydajnej współpracy między europejskimi i krajowymi organami nadzoru w celu przezwyciężenia różnic między nimi i zapewnienia prawdziwej konwergencji praktyk nadzorczych z myślą o promowaniu wspólnego europejskiego modelu nadzoru i egzekwowania, pod kierunkiem Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), aby zmniejszyć istniejące przeszkody w transgranicznych operacjach finansowych; zwraca uwagę na znaczenie ESMA, EIOPA i Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) w tym procesie, przy jednoczesnym poszanowaniu roli właściwych organów krajowych, określonej w niedawno uzgodnionym przeglądzie Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF); przypomina ponadto o konieczności zreformowania struktury zarządzania europejskich urzędów nadzoru, aby uczynić je bardziej niezależnymi od krajowych organów nadzoru;

35. zwraca się do Komisji, aby z myślą o potencjalnym zwiększeniu wydajności rozważyła stopniowe przyznanie ESMA bezpośrednich uprawnień nadzorczych, w tym bezpośredniego nadzoru nad niektórymi segmentami rynku, takimi jak kontrahenci centralni UE (CCP), centralne depozyty papierów wartościowych (CDPW) i europejski pojedynczy punkt dostępu, a także większych uprawnień do interwencji produktowej; podkreśla również potrzebę wyznaczenia jednolitego europejskiego organu nadzoru, we współpracy z właściwymi organami krajowymi, na podstawie wspólnego zbioru przepisów i uprawnień do interwencji produktowej w celu sprawowania nadzoru nad działalnością związaną z kryptoaktywami z elementem o charakterze transgranicznym w UE;

36. wyraża zaniepokojenie niedawnym skandalem z udziałem niemieckiego przedsiębiorstwa z branży technologii finansowych Wirecard; w związku z tym zwraca się do Komisji i właściwych organów UE o ocenę, w jakim stopniu skandal ten można przypisać brakom w unijnych ramach regulacyjnych w dziedzinie audytu i nadzoru oraz czy krajowe i unijne organy nadzoru są odpowiednio przygotowane, aby skutecznie nadzorować duże transgraniczne instytucje finansowe

Czwartek, 8 października 2020 r.

o złożonych modelach biznesowych, które obejmują różne jurysdykcje państw trzecich i wiele warstw korporacyjnych; jest zdania, że należy wyciągnąć wnioski z tej sprawy w odniesieniu do dalszego rozwoju europejskich ram regulacyjnych i nadzorczych, a w szczególności do planu działania na rzecz unii rynków kapitałowych; uważa, że wnioski te powinny dotyczyć tego, czy bezpośredni nadzór na szczeblu europejskim w konkretnych obszarach mógł zapobiec temu niepowodzeniu, oraz czy uzasadniona byłaby ambitna reforma zarządzania europejskimi urzędami nadzoru, zwiększająca ich rolę w ograniczaniu istniejących przeszkód w transgranicznych operacjach finansowych; ponawia w szczególności swój apel do Komisji, by zbadała sposoby poprawy funkcjonowania sektora rachunkowości, w tym przez wspólne audyty;

37. podkreśla, że ogólnounijna konkurencja, możliwość wyboru i dostęp do infrastruktur rynkowych to podstawowe zasady różnorodności mechanizmów handlowych w unii rynków kapitałowych, z wyjątkiem sytuacji, w których taki dostęp zagrażałby stabilności finansowej; zauważa z zaniepokojeniem, że w ostatnich latach coraz większa część przepływów handlowych trafiała do systemów obrotu o ograniczonych wymogach w zakresie przejrzystości, i zwraca uwagę, że takie transakcje nie przyczyniają się znacząco do ustalania poziomu cen równowagi na podstawie czynników podaży i popytu; zauważa, że dwustronny handel poza systemem utrzymuje się na wysokim poziomie; opowiada się za rzeczywistym przejściem do konkurencyjnego obrotu giełdowego na europejskich rynkach akcji i instrumentów pochodnych, przy jednoczesnym zagwarantowaniu różnym systemom obrotu równych warunków działania;

38. uważa, że dobrze finansowane podmioty społeczeństwa obywatelskiego i przedstawiciele konsumentów w dziedzinie usług finansowych mogą dostarczać decydentom i organom regulacyjnym nieoceniony wkład i niezależną ocenę;

39. podkreśla potrzebę postępów we wdrażaniu wspólnych norm europejskich, aby ograniczyć ryzyko rozdrobnienia wynikające ze stosowania opcji i swobód uznania;

40. zauważa, że regulacja usług finansowych jest bardzo złożonym przedsięwzięciem, podejmowanym na szczeblu międzynarodowym, europejskim i krajowym; zachęca wszystkie właściwe podmioty do uwzględnienia tej złożoności, aby zapewnić proporcjonalność regulacji systemu finansowego i usunąć zbędne obciążenia administracyjne; zauważa również, że proporcjonalność regulacji systemu finansowego może czasami prowadzić do większej złożoności, i wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do podjęcia znaczących działań w celu usprawnienia i harmonizacji istniejących i przyszłych przepisów przez stopniowe znoszenie zwolnień krajowych stosownie do potrzeb oraz zapobieganie nadmiernie rygorystycznemu wdrażaniu prawa UE na szczeblu krajowym; podkreśla, że rozporządzenia wyraźnie określające ramy czasowe okresu przejściowego i wycofywania istniejących systemów mogą doprowadzić – w sposób płynny i stabilny – do zbieżności przepisów;

41. ponawia apel do Komisji zawarty w rezolucji z 19 stycznia 2016 r. w sprawie bilansu obecnej sytuacji i przyszłych wyzwań związanych z regulacją usług finansowych w UE, aby we współpracy z europejskimi urzędami nadzoru, Jednolitym Mechanizmem Nadzorczym i Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) przeprowadzała co pięć lat kompleksową ocenę ilościową i jakościową łącznych skutków unijnych uregulowań dotyczących usług finansowych dla rynków finansowych i ich uczestników na szczeblu UE i państw członkowskich w celu zidentyfikowania niedociągnięć i luk, dokonania oceny wyników, skuteczności i wydajności uregulowań dotyczących usług finansowych oraz dopilnowania, by nie zakłócały one uczciwej konkurencji i nie hamowały rozwoju gospodarki, a także aby składała sprawozdania w tej sprawie Parlamentowi Europejskiemu; ubolewa, że jak dotąd nie przeprowadzono takiej oceny;

42. wzywa Komisję, by przedstawiła szczegółowy plan działania w celu wzmocnienia solidności ekosystemu finansowego, wyciągając wnioski z korzyści i niedociągnięć istniejącego zbioru przepisów UE w zakresie stabilności finansowej i nadzoru finansowego, zidentyfikowanych podczas kryzysu związanego z COVID-19; odnotowuje ostatnie zalecenia ERRS, zwłaszcza dotyczące ryzyka płynności wynikającego z wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego i ryzyka płynności w funduszach inwestycyjnych;

Inwestorzy detaliczni

43. podkreśla, że stabilny rynek jest możliwy tylko przy szerokiej bazie inwestorów; wyraża zaniepokojenie faktem, że poziom zaangażowania inwestorów detalicznych w rynki finansowe pozostaje niski; stwierdza, że należy poszerzyć portfel odpowiednich opcji inwestycyjnych dla inwestorów detalicznych; wzywa do przyjęcia środków na rzecz propagowania inwestycji detalicznych z uwagi na wyzwania demograficzne, przed którymi stoi UE, przez zwiększenie udziału inwestorów detalicznych w rynkach kapitałowych za pomocą atrakcyjniejszych, przejrzystszych i odpowiedzialniejszych indywidualnych produktów emerytalnych; apeluje o inicjatywy skierowane konkretnie do inwestorów detalicznych, w tym ułatwiające rozwój niezależnych internetowych narzędzi porównawczych w UE, aby pomóc inwestorom detalicznym w zidentyfikowaniu najodpowiedniejszych produktów pod względem ryzyka, zwrotu z inwestycji i wartości odpowiadającej ich konkretnym potrzebom i preferencjom, a także promujące zachęty dla konkurencyjnych produktów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego oraz produktów zwykle kojarzonych z optymalnym wykorzystaniem środków finansowych;

Czwartek, 8 października 2020 r.

44. zauważa z zaniepokojeniem, że przepisy dotyczące ochrony konsumentów i inwestorów zawarte w kilku sektorowych aktach prawnych UE w zakresie usług finansowych są słabo dostosowane, co powoduje nadmierną złożoność zarówno dla pośredników finansowych, jak i klientów detalicznych; wzywa Komisję, aby przyjęła bardziej horyzontalne i zharmonizowane podejście do ochrony konsumentów i inwestorów w unijnych przepisach w zakresie usług finansowych, dostosowane do transformacji ekologicznej i cyfrowej, w celu zapewnienia skutecznego i spójnego poziomu ochrony wszystkich produktów finansowych i ich dostawców;

45. podkreśla, jak ważne jest zwiększenie zaufania inwestorów do rynków kapitałowych, czemu sprzyja należąca ochrona inwestorów i aktywność uczestników rynku mających wiedzę finansową;

46. podkreśla, że dopóki nie zostanie zastosowane uniwersalne podejście, przedsiębiorstwom świadczącym usługi finansowe i przedsiębiorstwom zajmującym się technologiami cyfrowymi należy zapewnić równe warunki działania; podkreśla, że wszystkie przedsiębiorstwa powinny mieć możliwość dostępu do rynków finansowych zgodnie z zasadą „taka sama działalność, takie same przepisy”; zwraca uwagę, że zasada ta jest szczególnie istotna w dziedzinie technologii i innowacji finansowych oraz że wzajemny dostęp do danych finansowych powinien być równoważny z potrzebą zapewnienia równych warunków działania wszystkim dostawcom i typom produktów;

47. podkreśla, że jednolity rynek detalicznych usług finansowych jest bardzo słabo rozwinięty; zauważa, że transgraniczny zakup produktów detalicznych usług finansowych, takich jak kredyty hipoteczne czy produkty ubezpieczeniowe, jest bardzo rzadki i napotyka przeszkody; uważa, że uczestnicy rynku detalicznego powinni mieć możliwość łatwego i pełnego wykorzystania potencjału jednolitego rynku w celu dostępu do produktów detalicznych usług finansowych w wymiarze transgranicznym, aby mieć większy wybór i uzyskiwać lepsze produkty; wzywa Komisję do wprowadzenia nowego planu działania dotyczącego detalicznych usług finansowych, który określi ambitną strategię usunięcia przeszkód dla transgranicznych detalicznych usług finansowych oraz znieś niepotrzebne i wygórowane opłaty za takie usługi;

48. wzywa do usprawnienia ujawniania i porównywalności kluczowych informacji w przepisach dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) oraz usunięcia z nich informacji wprowadzających w błąd; kwestie te należy uwzględnić w następnym przeglądzie; oczekuje, że przepisy poziomu drugiego dotyczące PRIIP w sprawie dokumentu zawierającego kluczowe informacje dla inwestorów będą zgodne z przepisami poziomu pierwszego, szczególnie w odniesieniu do dostarczania przed zawarciem umowy dokładnych, uczciwych, klarownych i niewprowadzających w błąd informacji oraz do metod związanych ze scenariuszami rozwoju sytuacji, a także do zapewnienia porównywalności różnych produktów inwestycyjnych; zauważa, że należy umożliwić inwestorom dostęp do informacji o wynikach osiągniętych w przeszłości oraz zagwarantować, że nie będą one wykorzystywane jako wskaźnik do przewidywania przyszłych zysków; wyraża ubolewanie z powodu opóźnień w przyjęciu przepisów poziomu drugiego dotyczących PRIIP, które pokryje się z pierwszym przeglądem PRIIP oraz zwiększy niepewność prawa i koszty ponoszone przez zainteresowane strony; nalega, aby w nadchodzącym przeglądzie przewidziano dokumenty ujawniające informacje, które będą znormalizowane i będą nadawały się do odczytu maszynowego, co umożliwi porównywalność w środowisku cyfrowym; wzywa Komisję i europejskie urzędy nadzoru do skoordynowania ich wniosków dotyczących odpowiednio zmian poziomu pierwszego i drugiego, tak aby zagwarantować pośrednikom i klientom detalicznym wysoki stopień przewidywalności;

49. wzywa Komisję, aby wyjaśniła rozróżnienie między klientami profesjonalnymi i inwestorami detalicznymi na wszystkich poziomach MiFID, co umożliwi dostosowanie traktowania klientów odpowiednio do ich wiedzy i doświadczenia na rynkach; uważa, że ważne jest, aby inwestorzy detaliczni byli na żądanie uznawani za inwestorów profesjonalnych na podstawie jasnych kryteriów; zwraca się do Komisji o rozważenie, czy wprowadzenie kategorii inwestora półprofesjonalnego pozwoliłoby lepiej uwzględnić realia udziału w rynkach finansowych, oraz o ocenę konieczności wprowadzenia takiej kategorii w oparciu o poczynione ustalenia; opcjonalnie zwraca się do Komisji o rozważenie większej elastyczności w kategoryzacji klientów, mianowicie przez zapewnienie możliwości rezygnacji z pewnych obowiązków oraz oferowanie niektórym klientom opcji wyrażenia dobrowolnej zgody, lub o zwiększenie wydajności kryteriów stosowanych wobec klientów profesjonalnych;

50. ma świadomość, że obecne ramy sprawozdawczości w ramach MiFID II i rozporządzenia w sprawie infrastruktury rynku europejskiego (EMIR) są bardzo kosztowne i złożone, co ogranicza skuteczność systemu; uważa, że należy rozważyć uproszczenie ich przez pełne uwzględnienie obecnych doświadczeń, przeanalizowanie możliwości usprawnienia całego ustawodawstwa i dopilnowanie, aby w żaden sposób nie podważyło to celów wyznaczonych w MiFID II i EMIR ani nie utrudniło przestrzegania przepisów dotyczących integralności rynku, przejrzystości, ochrony konsumentów i stabilności finansowej;

51. wzywa do wprowadzenia zmian w przepisach w celu zapewnienia dostępu do niezależnego doradztwa pośredników finansowych, bez niewłaściwego promowania produktów finansowych tworzonych wewnątrz, gwarantując dokładną ocenę produktów innych producentów, aby zapewnić uczciwą i przejrzystą sprzedaż produktów finansowych; zauważa, że ESMA przyjął złożoną opinię na temat potencjalnego zakazu stosowania zachęt, i wzywa Komisję do przeanalizowania

Czwartek, 8 października 2020 r.

alternatywnych podejść, które miałyby podobny wpływ na wyrównanie interesów w całej sieci dystrybucji; zgadza się, że należy dokładniej zbadać rolę zachęt w pośrednictwie i dystrybucji, aby nie dopuścić do powstawania konfliktów interesów oraz zagwarantować inwestorom dostęp do uczciwego, przejrzystego i odpowiedniego doradztwa finansowego;

52. podkreśla, że badanie typu Tajemniczy Klient to ważne narzędzie nadzorcze, które może znacznie poprawić spójność i skuteczność ochrony konsumentów w całej UE; zachęca ESMA do pełnego wykorzystania swoich nowych uprawnień koordynacyjnych przez promowanie ogólnounijnych badań typu Tajemniczy Klient w celu wykrywania praktyk niewłaściwej sprzedaży i dopilnowania, aby w razie stwierdzenia niezgodności z przepisami dotyczącymi ochrony konsumentów i zasadami prowadzenia działalności podejmowane były odpowiednie działania w zakresie egzekwowania prawa;

53. proponuje Komisji, aby zbadała możliwość utworzenia indywidualnego rachunku oszczędnościowego UE, będącego uzupełnieniem systemów krajowych, co mogłyby rozwiązać problem rozdrobnienia rynków krajowych przez jednolite działanie na niejednorodnych rynkach, umożliwiając przenoszenie i zabezpieczenie oszczędności;

54. podkreśla, że inwestorzy detaliczni będą integralną częścią strategii na rzecz zrównoważonego finansowania i unijnej agendy zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję do dopilnowania, aby metoda oznakowania systematyki była klarowna i zrozumiała dla inwestorów detalicznych;

Edukacja finansowa

55. zauważa, że brak wiedzy finansowej i dostępu do powszechnych informacji o rynkach finansowych wyjaśnia brak kultury inwestowania kapitału własnego w UE; podkreśla, że edukacja finansowa jest potrzebna, aby umożliwić konsumentom poznanie ich praw i zrozumienie ryzyka związanego z udziałem w rynku finansowym, co przyspieszy zaangażowanie inwestorów detalicznych w rynki finansowe w oparciu o głębszą wiedzę, zaufanie i świadomość ryzyka; apeluje do Komisji, aby uruchomiła i wspierała programy w państwach członkowskich służące poszerzaniu wiedzy finansowej i rozwijaniu umiejętności cyfrowych przy użyciu szeregu instrumentów, w tym mediów cyfrowych i społecznościowych, co umożliwi nawiązanie kontaktu z obywatelami i przedsiębiorstwami, szczególnie za pośrednictwem utworzonych w tym celu agencji publicznych; wzywa dostawców usług finansowych, aby w większym stopniu ułatwiali inwestorom detalicznym udział w rynkach kapitałowych oraz wspierali ich w przewyżczeniu obaw przed oszczędzaniem przez tworzenie kultury inwestowania kapitału własnego zgodnie z ich profilem ryzyka;

56. podkreśla, że edukacja finansowa jest narzędziem średnioterminowym, którego efekty są ograniczone ze względu na nieuniknione błędy poznawcze, szybkość zmian na rynkach finansowych i ich znaczną złożoność; podkreśla, że edukacja finansowa nie może zastąpić dostępu do rzetelnego i bezstronnego profesjonalnego doradztwa finansowego; zauważa, że programy akcjonariatu pracowniczego należą do najskuteczniejszych środków poszerzania świadomości i wiedzy finansowej wśród dorosłych obywateli UE;

57. uważa, że model, w którym obywatele są lepiej informowani i kształceni w kwestiach finansowych, zapewnia korzyści systemom demokratycznym, przyczynia się do stabilności systemów finansowych oraz promuje przejrzystość i obowiązkowe instytucje finansowe; wzywa Komisję, aby zaproponowała przegląd zalecenia Rady w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie i wprowadziła wiedzę finansową jako samodzielną kompetencję kluczową; zachęca także instytucje finansowe do opracowywania i wdrażania programów, których celem jest poszerzenie wiedzy i zdolności finansowych, a tym samym tworzenie możliwości włączenia społecznego pod względem finansowym wszystkich obywateli;

58. wzywa państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – właściwe organy regionalne, lokalne lub inne organy publiczne, aby rozważyły włączenie wiedzy finansowej do wszystkich programów nauczania, od szkolnych po uniwersyteckie, lub poszerzenie jej zakresu, przy pomocy zmieniających się programów dostosowanych do potrzeb uczniów i studentów oraz programów nauczania mających na celu kształtowanie niezależności w kwestiach finansowych; sugeruje, aby programy te obejmowały co najmniej podstawowe pojęcia finansowe, takie jak odsetki składane, zwroty i dożywotnie emerytury kapitałowe, a także rozróżnienie między obligacjami i akcjami; proponuje uwzględnienie wiedzy finansowej w badaniu dotyczącym Programu międzynarodowej oceny umiejętności uczniów (PISA);

Transformacja cyfrowa i dane

59. jest zdania, że transformacja cyfrowa usług finansowych może przyczynić się do mobilizacji kapitału i pomóc przewyżczyć rozdrobnienie rynków finansowych w UE, a jednocześnie ograniczyć bariery i zwiększyć skuteczność nadzoru; podkreśla, że transformacja cyfrowa nie powinna prowadzić ani do arbitrażu regulacyjnego, ani do obniżenia poziomu ochrony klientów, ograniczenia bezpieczeństwa czy powstawania zagrożeń dla stabilności finansowej; zaznacza, że ramy UE obejmujące wysokie normy cyberbezpieczeństwa, w tym ochrony prywatności i danych, mogłyby sprzyjać unii rynków kapitałowych; zauważa, że znaczącym elementem finansów cyfrowych są przepływy kapitałowe, które przyciągają inwestycje transgraniczne; zauważa, że takie ramy UE powinny być przede wszystkim dostosowane do epoki cyfrowej i neutralne pod względem technologicznym;

Czwartek, 8 października 2020 r.

60. wzywa Komisję, by dążyła do wdrożenia planu działania dotyczącego finansów cyfrowych, aby zapewnić lepszy dostęp do usług finansowych, umożliwiając szerszy wybór i zwiększając wydajność operacji;
61. apeluje do Komisji o wykorzystanie zbliżających się przeglądów przepisów dotyczących usług finansowych, aby zwiększyć zaangażowanie inwestorów i akcjonariuszy za pomocą narzędzi cyfrowych;
62. zwraca uwagę, że rynki europejskie powinny móc konkurować w skali globalnej; wzywa Komisję, by stworzyła klimat sprzyjający innowacyjnemu i konkurencyjnym unijnym produktom finansowym o globalnym zasięgu, które będą przyciągać kapitał i inwestycje zagraniczne oraz promować konkurencyjność UE na rynkach światowych, przy jednoczesnym utrzymaniu wysokiego poziomu regulacji ostrożnościowej i stabilności finansowej; przypomina, że reprezentacja UE w organizacjach i organach wielostronnych powinna zostać usprawniona i skodyfikowana zgodnie z rezolucją Parlamentu z 12 kwietnia 2016 r. w sprawie roli UE w ramach międzynarodowych instytucji i organów finansowych, walutowych i regulacyjnych⁽⁸⁾;
63. podkreśla, że kryptoaktywa stają się nietradycyjnym kanałem finansowania dla MŚP, zwłaszcza pierwsze oferty kryptowalutowe, mające możliwość finansowania innowacyjnych przedsiębiorstw typu start-up i scale-up; podkreśla w związku z tym, że na szczeblu UE potrzebne są klarowne i spójne wytyczne dotyczące możliwości stosowania istniejących procesów regulacyjnych i ostrożnościowych w odniesieniu do kryptoaktywów, które kwalifikują się jako instrumenty finansowe na podstawie prawodawstwa UE, aby zagwarantować pewność prawa oraz uniknąć nierównych warunków działania, wyboru sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (ang. forum-shopping) i arbitrażu regulacyjnego na rynku wewnętrznym;
64. uważa, że w obszarze usług finansowych pojawiły się pewne oligopolistyczne struktury, a także że niektóre duże przedsiębiorstwa technologiczne stały się ważnymi podmiotami na rynku usług finansowych; wzywa Komisję, by monitorowała i zbadała to, jak przewaga konkurencyjna właściwa tym podmiotom może zakłócać konkurencję na rynku i szkodzić interesom konsumentów i innowacjom; podkreśla, że po pierwsze nie należy tworzyć środków zniechęcających do dostarczania danych rynkowych, a ponadto że należy przeprowadzić kompleksowy przegląd kosztów i dostępności danych rynkowych w odniesieniu wszystkich uczestników rynku;
65. podkreśla, że „piaskownice” mogą być odpowiednim narzędziem służącym zwiększaniu innowacyjności i konkurencyjności sektora usług finansowych; podkreśla, że wszelkie „piaskownice”, w tym paneuropejskie, powinny dążyć do równowagi między celem wspierania innowacyjności i stabilności finansowej a ochroną inwestorów i konsumentów, przy jednoczesnym uwzględnieniu wielkości, znaczenia systemowego i działalności transgranicznej zainteresowanych przedsiębiorstw; zwraca się do Komisji o wykorzystanie doświadczeń zdobytych dzięki europejskiemu forum koordynatorów innowacji (EFIF), aby dokonać oceny, czy wspólne unijne ramy paneuropejskiej „piaskownicy” na potrzeby usług finansowych przyniosłyby dodatkowe korzyści innowacjom finansowym;
66. apeluje o podjęcie wysiłków ukierunkowanych na zachowanie równych warunków działania w oparciu o transgraniczny dostęp do danych oraz wysokiego poziomu ochrony danych i prywatności konsumentów, dzięki czemu unijne ramy będą charakteryzować się wysokimi normami cyberbezpieczeństwa, sprzyjającymi unii rynków kapitałowych;

Rola UE na rynkach światowych

67. zwraca uwagę, że Europa konkuruje o kapitał na rynku światowym, a zatem głębsze, bardziej zintegrowane, właściwie uregulowane, stabilne, wydajne i odporne europejskie rynki kapitałowe mają decydujące znaczenie dla ochrony suwerenności gospodarczej Europy, zachęcania do wykorzystywania euro w państwach trzecich oraz przyciągania inwestorów zagranicznych; uważa, że wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE dodatkowo zwiększa znaczenie tego celu i że do jego osiągnięcia należy dążyć zgodnie z przejrzystymi kryteriami opartymi na zasadach, a nie stosując różne podejścia w poszczególnych przypadkach;
68. przypomina, że prawodawstwo UE przewiduje możliwość uznania przepisów państw trzecich za równoważne na podstawie technicznej i proporcjonalnej analizy opartej na ryzyku oraz że takie decyzje powinny być podejmowane w drodze aktu delegowanego; przypomina, że UE może jednostronnie wycofać każdą decyzję w kwestii równoważności oraz że wszelkie odstępstwa od norm regulacyjnych UE powinny być ściśle monitorowane; wzywa Komisję, aby we współpracy z europejskimi urzędami nadzoru, a w stosownych przypadkach z właściwymi organami krajowymi, ustanowiła dynamiczny system monitorowania systemów równoważności w przypadku rozbieżności regulacyjnych i nadzorczych w państwach trzecich, które mogą wiązać się z potencjalnym ryzykiem dla UE pod względem stabilności finansowej, przejrzystości oraz integralności rynku, ochrony inwestorów i konsumentów oraz równych warunków działania; podkreśla, że Komisja powinna dysponować procedurami awaryjnymi umożliwiającymi wycofanie decyzji w kwestii równoważności, jeśli zajdzie potrzeba szybkiego działania, mając na uwadze potencjalne konsekwencje nagłego

⁽⁸⁾ Dz.U. C 58 z 15.2.2018, s. 76.

Czwartek, 8 października 2020 r.

wycofania decyzji w kwestii równoważności; podkreśla, że organom nadzoru UE muszą przysługiwać bezpośrednie uprawnienia nadzorcze w przypadku, gdy działalność niektórych przedsiębiorstw z państw trzecich uznanych na podstawie unijnych ram równoważności może wpłynąć na stabilność finansową, porządek na rynkach lub ochronę inwestorów;

69. przypomina o potrzebie zapewnienia interoperacyjności unijnych ram regulacyjnych z uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym zasadami Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego i Rady Stabilności Finansowej;

70. wzywa do podjęcia działań na rzecz wzmocnienia międzynarodowej roli euro i jego częstszego stosowania przez dokończenie budowy unii gospodarczej i walutowej, unii rynków kapitałowych i unii bankowej, wspieranie opracowywania benchmarków euro dla rynków towarowych oraz wzmocnianie roli euro jako waluty referencyjnej;

71. uważa, że w przyszłych stosunkach ze Zjednoczonym Królestwem po okresie przejściowym należy zagwarantować równe warunki działania, a tym samym wspierać stabilność rynków finansowych UE;

72. zachęca sektor finansowy UE do przygotowania się na liczne wyzwania techniczne związane z przenoszeniem transakcji z Londynu do UE; przypomina, że EBC, ERRS, europejskie organy nadzoru i Komisja Europejska stwierdzili, że uczestnicy rynku potrzebowaliby co najmniej 18 miesięcy na znaczące zmniejszenie swojej ekspozycji wobec kontrahentów centralnych ze Zjednoczonego Królestwa; odnotowuje w tym kontekście decyzję Komisji o przyznaniu Zjednoczonemu Królestwu równoważnego statusu na 18 miesięcy na wypadek brexitu bez porozumienia; przypomina, że decyzje w sprawie równoważności mogą być w każdej chwili jednostronnie wycofane przez Komisję, w szczególności w przypadku, gdy ramy prawne krajów trzecich różnią się od siebie i warunki równoważności nie są już spełniane;

o

o o

73. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, europejskim urządnom nadzoru oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.
